Після конфіскати — другий наклад.

Ч. 116 (10.499) Львів, четвер 28. травня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів. Ринок 10. II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає від 1—2 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 дол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 сот.

На двох стільцях.

Російська політика постійно сиділа на двох стільцях. Починаючи від 1654 р. (Переяславський трактат), в кінчаючи рижським договором Москва обдаровувала Україну повінню великих слів і великих обіцянок, в собі залишала діла, які пішли часто всупереч проголошеним словам, всупереч інтересам українського народу. Візьмім два факти: договір, який 1667 р. заключила в литовськім містечку Андрусові царська Москва з шляхетською Варшавою, договір, яким роздерто Україну, відбувся без участи українських представників. На домагання українського уряду відповіли царські заступники, що не личить допускати до нарад підданців там, де йде розмова між державцями чи їх заступниками. Те саме повторилося в Ризі, де заключено договір не так між Польщею й Росією, як радше між Польщею й Україною. Та Україна виступала в Ризі тільки формально; фактично коштом українського й білоруського народу годилась з польськими імперіялістами червона Москва. І тут радився тільки державці, а відданці (Ю. Коцюбинський) виступали в ролі статистів.

Російська дипльоматія й тут зробила відповідний жест. В халатно складенім арт. VII. на основі взаїмности російська дипльоматія забезпечила „особам української, російської й білоруської національности (в російськім тексті: руской, украинской й белорусской национальности) всі права, які забезпечують вільний розвиток культури, мови й виконання релігійних обрядів". Тільки подумати: Україна, а радше Росія трактатово забезпечує пів міл. Поляків на Україні культурно-релігійні права й зобовязує Польщу до забезпечення таких же прав для 7-ми міл. Українців, 3-ох міл. Білорусинів і яких 100 тисяч Росіян під Польщею. Чи не подиву гідна пропорція населення та взаїмних прав „на підставі рівноправности національностей?" Ця пропорція буде ще досадніюшою, коли уявимо собі, що Українці й Білорусини під Польщею мають свою національну територію простором рівну польській, а Поляки на Україні є нацією безтериторіяльною. І для цеї безтериторіяльної жменьки у відношенні до населення Рад. України створено окремі (автономні) волости з польськими школами, польською урядовою мовою, навіть польським судом, на потреби цеї жменьки відпускається значні кошти з українського державного скарбу, видається відповідну літературу (поминаємо тенденцію, яка для всіх є одного напрямку й однакової вартости), наділюється польських селян землею нарівні з українськими і т. и.

З початком травня ц. р. відбувся в Харкові IX. всеукраїнський зізд рад. І знову після докладу висланця Москви Каменева українські депутати вказували на важке життя Українців під Польщею. Вистане згадати, що деп. Гаврилів (Катеринославщина) висловив бажання, щоби „тов. Каменев в прикінцевому слові сказав, яких конкретних заходів гадає вжити союзний уряд проти Польщі, бо трудящі цим цікавляться". Деп. Берестенко (Київщина) говорив між иншим: „Селяне чекають на відповідь,

Одначе Каменев таки не дав ніякої відповіди на запити депутатів у своюму прикінцевому слові. Тільки прийнято додаткову резолюцію до докладу Каменева такого змісту:

„Зізд вважає, що зростаюча господарсько-економічна та політична міць Союзу Радянських Республик дає їм повну змогу вжити більш активних та енергійних заходів до оборони наших братів.

Зізд вважає за потрібне рішуче поставити справу про припинення примусової румунської окупації Бесарабії та добитися від польського уряду точного додержання тих обовязків щодо українського та білоруського населення, примусово-залучених до складу Польщі областей (між иншим за згодою московського уряду. — Ред.), які вона взяла на себе за рижським договором".

Каменев промовчав вимоги українських депутатів, але за те в імені Чічеріна виступав Шліхтер, який вповні акцентував справедливість і правильність українських домагань.

Так було в Харкові, де треба було вдоволити Україну, але инші гасла пронеслися кілька днів пізнійше в Москві на загально-союзнім зізді рад. Тут Чічерін теж зупинився над халатним VII. артикулом рижського трактату, з якого при використанні старого дипльоматичного кунштю побив дещо инші висновки, як Шліхтер в Харкові. Вже не було тут мови про „більш активні й енергійні заходи" супроти Польщі, тільки про скромні заходи на мирній дорозі. І Чічерін ствердив, що арт. VII. рижського трактату став у Польщі мертвою буквою, одначе божевіллям було би з того приводу шукати сатисфакції шляхом війни. Політика рад. унії є наскрізь мирна, позбавлена якихнебудь заборчих тенденцій (розуміється, у відношенні до Польщі). Здійснення арт. VII. рижського трактату з боку Польщі є тісно звязане зі загальними польсько-радянськими взаємовідносинами. Постанови рижського трактату тим менше будуть виконані, чим більше будуть загострені відносини з Польщею.

В Польщі істнують два напрямки: вбіюючий і мирний. Перший хоче поширити свої впливи на Румунію і Близький Схід аж по Персію, другий (селяне і промисловці) порозуміння з СРСР. Очевидно, рос. політика витягає руки до цього другого, мирного напрямку. В комбінаціях радянської політики — як твердив Чічерін — навязання трівких нормальних відносин з Польщею займає одно з головних місць.

І Риков, голова центрального уряду, теж вказував на ненормальність відносин з Польщею, яка в деякій мірі пояснюється тим, що національна політика Поляків стоїть у відворотному відношенні до радянської політики.

Москва, як колись, так і тепер сидить на двох стільцях. Україну годується бундючними словами, які мають бути плястрами на рани українського народу, а діла робляться Москвою в інтересі російського народу.

Ф. Ф

Red. czas. „Dilo" we Lwowie. Pr. 377/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Prasowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dilo" Nr. 112 (10.482) z dnia 23.V. 1925, w artykułach pod tytułem: „Nowynky" w ustępie pod tytułem: „Denuncjacja" Słowa Polskoho" a) między słowami: luynianych pidstawach... a: Takym czynom, b) od słów: skrutiat wiazy... do końca ustępu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) ustawy karnej uznał dokonaną w dniu 21. maja 1925 roku konfiskatę za uzasadnioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów dnia 23. maja 1925 r.

Hawel.

Революція в Персії.

Газети принесли короткі відомости про те, що в Персії почалася революція. Та відомости ці досить туманні. З них можна зробити тільки один висновок, а то: революція має чисто комуністичний підклад і не обіймає всеї перської території ані її столиці, а тільки територію перського Туркестану. Територію перського Туркестану замешкують ті самі племена, що в російському Туркестані, давній Хіві та Бухарі. Як відомо, з тих територій повстало тепер кілька радянських республик. З великої частини Туркестану Хіви і Бухари повстало між иншим і дві союзних т. зв. незалежних республик, а то Туркменська і Узбекська. Крім того є ще дві республики, що повстали теж з давної туркестанської території, а які є автономними, та входять яко такі до складу російської федеративної республики.

Населення перського Туркестану вже здавна гравітувало до тих радянських республик, в яких їхні одноплемінники користуються не тільки культурними, національними, але й реальними державно-політичними правами. В Персії туркестанські племена всього того не мали. Нічого дивного, що комуністичні агітатори та агенти могли легко позискати симпатії тамошнього населення та зорганізувати там комуністичний переворот.

Та в цілій справі відіграла велику ролю ще одна обставина. Перед війною Персія була у відношенню чужих впливів розмежована на дві полоси: російську та німецьку. По війні переняла всі впливи в Персії Англія. Останніми часами большевики почали ті англійські впливи паралізувати всіма силами. Вони паралізували їх не тільки в Персії, але і в Афганістані. Перед війною Афганістан був буферною державою між Англією (Індії) та Росією, в якій переважали англійські впливи. Нині в Афганістані англійських впливів цілком нема. Весь Афганістан опанований всеціло чисто большевицькими впливами.

Щоби не допустити до того самого у Персії, Англія особливо сильно вела там боротьбу з большевиками. І ось саме результатом тої боротьби є революція туркестанських племен, що були під Персією.

Короткі газетні відомости подають, що революція там вдалася та що на скору руку зорганізована революційна влада перського Туркестану проголосила навіть прилучення до СРСР. Якщо це було би правда, то таке проголошення місцевим населенням злуки зі СРСР рівнозначне з окупацією перського Туркестану червоною армією СРСР, яка по всім канонам комунізму обовязана йти на допомогу революціонерам. Дійшло би отже таким чином до війни, в якій напевно взялаб участь і Англія.

Для війни є і причина чисто дипльоматичного характеру. Бо ось у звязку з повстанням у перському Туркестані перський уряд нарушив екстериторіяльність радянського посольства, перевівши в ньому основну ревізію та сконфіскувавши дуже багато дипльоматичних актів і ж-

теріялів. Це сталося, не вважаючи на протест радянського посла.

Як ціла та авантура скінчиться, покищо невідомо. Та сам факт проголошення злукй великої частини перської державної теріторії зі СРСР означав би велику перемогу над Англією та її впливами на т. зв. близькому сході.

Тепер щойно ясна причина, чому Чічерін у останній своїй промові назвав Англію найбільшим ворогом СРСР, та чому Чічеронові так дуже залежить на Польщі а особливо на тому, щоби вона не стала по стороні Англії. Війна, що назріває між Англією та СРСР за східні впливи, може дуже легко найти свій епільог в Европі. А у тій війні одно з перших місць припало би Польщі, якщо вона направду пішла би з Англією. Через те то й з таким поспіхом навязуються останні переговори між Польщею та СРСР, через те саме і витягнули большевики з англійських банків усі свої золоті запаси на покриття валюти та умістили їх у Парижі, Берліні та Москві. Причини цього поспіху, невідомі тому кілька днів, прекрасно вияснила саме ця нова перська революція з чисто комуністичним підкладом.

В. М.

Нова катастрофа в Японії.

З півтора тисячі вбитих, кілька тисяч ранених, три тисячі згорілих домів — ось загальна цифра нової руїни, спричиненої в Японії землетрусом. „Країна сходячого сонця" і казково квітучих вишневих садів має пекольну землю, яка щораз частійше проглитає своїх мешканців. Уже при першім землетрусі вчені звертали увагу на те, що він може повторитись. Населення під першим вражінням жаху втекло в гори і човнами на море, але згодом примирилось з довершеним і почало відбудовувати румовища.

Дарма, що хати японські здебільша деревляно-паперові, кошти знищених залізниць, тунелів та державних будинків переходять розміри звичайної великої пожежі. Землетрус супроводять повіні, ще страшніші в наслідках у своїй всепоглитаючій стихії, ніж пожежі. Коли зважити всі прикмети японського народу, високо-культурного, здатного до невпинного розвитку — питання про майбутність Японії навіває меланхолію на всіх, що мають зрозуміння для ваги чужинної оригінальної культури.

Хоча би з чисто-політичного огляду. Японія як суперник Китаю є незвичайно цінним вартовим на Далекім Сході. За російсько-японської війни чути було голоси про можливу небезпеку европеїзуючої себе Японії, яка може стати колись вплізливим гостем для Европи. Тоді згадували про стоголове китайське страховище. Остання війна перемінила трохи відношення ворожнечі; Японія стала союзником европейських держав. За те Америка звернула проти неї своє вістря еміграційним законом, що обмежував до незвичайно малих розмірів вїзд Японців, які своєю працьовитістю відбирали заробіток американському населенню.

Якщо територія японської держави є справді вульканічною, тоді перед нею вирине незвичайно важка проблєма: шукання кращого місця осідку. Сіра маса, привязана до рідної землі, може волітй смерть на ній, ніж мандрівку під чуже небо. Одначе керманичі народу, дбайливі за його майбутній розвиток, будуть приневолені рішати одно з найважших питань, яке може мати нарід: масової еміграції. З цим звязане ще й инше: чи цінні прикмети своєрідного японського генія вможуть розвиватись так само успішно на лоні иншої природи?

Рідко коли краса природи зєдналась з такими лиховісними її прикметами як у Японії. З другого боку політичні умовини не дають багато нагоди до вибору кращого підсоня. Невжеж би землетрус хотів зробити з мешканців острову мешканців суходолу? Але якого? Чи проклін, що повис над народом, вистачає, щоби яка сусідна держава дозволила йому спасатись на власній території?

Відкриття північного бігуна.

Те, про що мріяли люде віками — довершене. Одно з останніх не відкритих місць земського глобу, одно з тих, яке найсильнійше приваблювало сміливих мандрівників: північний бігун, відкрите. Норвежець Амундсен доїхав туди на літаку 21. мая ц. р.

23 років минуло від першої його виправи на кораблі „Гія", щоби точно означити географічне положення бігуна. За той час цілий ряд сміливих відкривників пробували даремно пробитись до цього місця: Гіорт, Нансен, Берніє, Пері та Кук. Перші два згинули, не поставивши лише останніх кроків на пройденій дорозі. З історією цих подвигів звязане також імя летуна Француза, Андре, який зважився на це діло ще в добі, коли літаки були приладом призначеним для небезпечних спроб фантастів. Донині ще гренляндські рибалки оповідають легенди про геройську смерть Андре, який посеред ледовиц згинув разом зі своїми товаришами. Він продовжував зусилля першого відомого нам сміливця на цьому шляху Грека Питеаса, що двіста років тому, виїхав з Марсилії до найдальшого на півночі пункту, на звичайнім човні.

В Осльо (бувшій Христіянії) тривожне вижидання 70. годин минуло від хвилини, коли прийшла остання звістка від Амундсена. Разом із столицею Норвегії хвилюється весь культурний світ долею непохитного відкривника. Амундсен мав провести на північнім бігуні лише кілька годин, і зробивши кілька географічних помірів, негайно вернутись на землю, тому, що в висоти 1000 стіп міг робити потрібні поміри. Літак був у силі пролетіти 3200 кільометрів, з тим застереженням, що для висідки виберуть пригожий мент. Норвежські часописи подають інформації, буцім-то Амундсен мав лише на дві години більше бензини, ніж потрібував до повного перелету, туди й назад. Отже можливо, що при сильнім супротивнім вітрі могло йому забракувати бензини. Є все ще надія, що звістка від Амундсена наспіє.

Мандрівник Мек Мілен, який мав вибратись у цю саму дорогу в червні, заявляє, що готов віддати свою воздушну фльоту для відшукання Амундсена, якщо він не дасть негайно знаку життя.

Як переведено шкільний плебісцит?

Вимов громад, які внесли шкільні декларації з домаганням української мови навчання:

Повіт Радехів.

1) Барилів 38 дек. за 44 діт., 2) Борятини 45 дек. за 59 діт., 3) Хмільно 57 дек. за 83 діт., 4) Холоїв 73 дек. за 96 діт., 5) Вабичі 69 дек. за 76 діт., 6) Равчиськ 18 дек. за 30 діт., 7) Гришоволя 48 дек. за 66 діт., 8) Криве 63 дек. за 85 діт., 9) Куликів 36 дек. за 48 діт., 10) Лащків 45 дек. за 47 діт., 11) Лопатин 50 дек. за 64 діт., 12) Монастирок оглядь. 51 дек. за 73 діт., 13) Монастирок брідськ. 53 дек. за 72 діт., 14) Миколаїв 65 дек. за 74 діт., 15) Ставиіці 25 дек. за 47 діт., 16) Мукане 36 дек. за 48 діт., 17) Нем[illegible] 52 дек. за 68 діт., 18) Нестаничі 40 дек. за 46 діт., 19) Німиці 88 дек. за 117 діт., 20) Оглядів 72 дек. за 95 діт., 21) Опліцько 72 дек. за 112 діт., 22) Павлів 58 дек. за 80 діт., 23) Перетин 70 дек. за 104 діт., 24) Полове 44 дек. за 58 діт., 25) Радехів 90 дек. за 109 діт., 26) Синьків 37 дек. за 55 діт., 27) Сморжів 57 дек. за 71 діт., 28) Середопільці 38 дек. за 54 діт., 29) Стоянів 38 дек. за 63 діт., 30) Станиславчик 34 дек. за 42 діт., 31) Стоянів 74 дек. за 98 діт., 32) Стрем[illegible] 46 дек. за 58 діт., 33) Сушно 58 дек. за 86 діт., 34) Шуровичі 57 дек. за 71 діт., 35) Тетевчиці 55 дек. за 80 діт., 36) Топорів 64 дек. за 91 діт., 37) Тріщна 39 дек. за 67 діт., 38) Тура 45 дек. за 54 діт., 39) Гутисько турянське 52 дек. за 84 діт., 40) Уиня 45 дек. за 55 діт., 41) Витків новий 47 дек. за 66 діт., 42) Витків старий 53 дек. за 75 діт., 43) Воля барилова 48 дек. за 59 діт., 44) Завидче 56 дек. за 68 діт.

Разом внесено **2.302** декларацій за **3.207** дітей. Не внесли декларацій ізза недостаточного числа дітей в віці шкільнім громади: Ганунин, Иозефів, Майдан Старий, Підмонастирок, Романівка, Руда брідська, Сабанівка і Вілька суш.

Ізза байдужности не внесли громади: Кустин, Руденко лядське, Руденко руське, Батьків і Стовпинв.

Повіт Борщів.

1) Борщів 112 декларацій на 154 діт., 2) Більче Золоте і Більче Добровіт [illegible] дек. за 105 діт., 3) Дорошів 46 дек. за 73 діт., 4) Шупарка 63 дек. за 71 діт., 5) Вільховець 51 дек. за 72 діт., 6) Мушкатівка 39 дек. за 56 діт., 7) Криве 60 дек. за 74 діт., 8) Монастирок 29 дек. за 40 діт., 9) Бережанка 32 дек. за 44 діт., 10) Іванків 53 дек. за 76 діт., 11) Сков 72 дек. за 110 діт., 12) Залуче 42 дек. за 53 діт., 13) Жилинці 45 дек. за 53 діт., 14) Висівка 36 дек. за 51 діт., 15) Пилипче 75 дек. за 82 діт., 16) Гуштинка 40 дек. за 52 діт., 17) Озеряни 68 дек. за 123 діт., 18) Тарнавка 44 дек. за 61 діт., 19) Лисівці 48 дек. за 56 діт., 20) Пилатківці 59 дек. за 75 діт., 21) Королівка 74 дек. за 99 діт., 22) Юріямпіль 39 дек. за 54 діт., 23) Козаччина 43 дек. за 52 діт., 24) Стрільківці 75 дек. за 96 діт., 25) Пащинці 55 дек. за 66 діт., 26) Вербівка 46 дек. 58 діт., 27) Устя епископське 42

Д-р Іван Куровець.

(4)

По Югославії та Італії.

(Вражіння з подорожі.)

Старовина: мистецтво та природа. — Еміґранти. — Которським заливом. — У Цетинії.

Дубровник має малий, але чудовий парк Градац над морем; там повно піній, пальм, агав, альоесів і иншої південної деревини та квітів. Тут можна годинами сидіти та дивитися на безкрає синє море, дихати цілющим воздухом і забувати про все житейське море. У Дубровнику є кілька пляж для купання в морі; найгарнійша є на півострові Ляпад, де повно огородів, гаїв, доріг та стежин для проходу. Окреме купелеве заведення в морській воді є в Купарі, 14 кільометрів від Дубровника; гарний доїзд дорогою понад море, автом або пароплавом. Дуже гарна прогулька звідси на острів Лякрум, який весь вкритий гаями та огородами, серед піній та оливних дерев. Воздух тут чудовий. В Лякрумі є державна санаторія для хорих дітей на туберкульозу та скрофульозу; мале браццво бігає тут цілими днями босе і бавиться в піску. Морська вода в Адрійськім морі найбільше з усіх морей насичена солею. Для прикладу скажу: в Адріятику 37·8 грамів соли на 1 літр води, в Атлянтику 33·5, у Північнім морі 31 проц., у Чорнім 14 проц., Азовськім 11·8, Каспійськім 10.1.

Всюди в Югославії, а головно в Дубровнику багато російських еміґрантів військових і цивільних, інтеліґентів і робітників. В порті як робітники працює їх багато; російську мову чути часто на вулиці, в трамваях. Всі вони збідовані, виснажені; мають свою столову, лікарську амбуляторію, дістають матеріяльну підмогу від югославянського уряду. Чимало їх померло тут, про що я наочно переконався на цвинтарі, шукаючи за гробом брата. Бачив я там десятки могил полковників, штабскапітанів і ріжних штатських совітників. В Югославії, а особливо в Дубровнику є багато Чехів, промисловців, купців, лікарів. Всі більші промислові підприємства в руках Чехів, як готелі, санаторії, авта.

Випочавши та скріпивши сили купелями в морі, поїхав я автом у товаристві чеського лікаря і восьми Німців через которський залив, до Цетинії, бувшої столиці Чорногори і мешкання князя Микити. Їзда автом туди і назад (понад 300 кільом.) тріває приблизно 13—14 годин, коштує 350 дінарів (80 зол. п.) — їзда автом трохи томляча і карколомна. З Дубровника можна їхати пароплавом до Котару а відси до Цетинії державним почтовим автом. Така їзда дешевша (з 200 дінарів) і вигіднійша, але довше тріває, з 2—3 дні. Ціла подорож почавши від Дубровника дуже гарна; їдеться весь час понад морем, відтак серпентиною через горби покриті чудовою ростинністю, гайками через Зеленик, Кастельнуово до Котару знову берегом рамен которського заливу. Сценерія видів та околиці невпинно змінюється і захоплює красою. З Котару по одногодиннім відпочинку їдеться весь час в напрямі Цетинії серпентиною в гору Чорногори до висоти 1270 метрів; відси чудові види, що мить — нові, весь час видко море і ріжні рамена которського проливу.

Которський залив зовсім подібний до фіордів у Норвегії; море глибоко входить численними раменами в гористий край, у підніжжа вкритий чудово зеленими гаями. Виїхавши карколомною серпентиною над безоднями скель на верх хребта Чорногори, видко з одного боку далеко обриси моря, маси скель, а між ними шпиль гори Ловчену вкритого снігами. Відси знов серпентиною серед моря скель зізджаємо в низ „Цетинії Чер Негуш" родинне місце князя Микити. У далі видко велике озеро Скутарі. В Негуші доми муровані, камінні, покриті в части стріхою, а в части червоним черепом. Цетинє це звичайне гірське чисте містечко, доста розлоге; головна вулиця широка, біля 5—6 кільометрів довга; при ній всі важнійші державні будинки, гімназії дівоча і хлопяча, шпиталі, військовий і цивільний. Княжа палата, це звичайний одноповерховий мурований міщанський дім, тепер зачинений. Паралельно до головної вулиці йде друга вздовж, а обі вулиці получені поперечними меншими. Тут зосереджується все життя: каварні, готелі, ресторани, де все можна дістати.

Завдяки лікареві Чехові, який їхав зі мною з Дубровника, звидів я все, що гідне було зобачити. Тут у Цетинії є чисельна чеська кольонія інтеліґенції, державних урядовців, лікарів, гімназійних учителів, купців, з якими через товариша лікаря я познайомився і в короткім часі при їх помочі оглянув усе, що можна було в такім часі побачити. Партія з Дубровника до Котару, а відси до Цетинії така гарна, що варто на це посвятити кілька днів. Для цього треба їхати пароплавом до Котару, а дальше автом до Цетинії. В Югославії загально на 80—100 проц. дорожче як в Італії, але на яких 50 проц. дешевше як у Польщі. Цього року в Югославії багато шикан з візами, ревізиями пашпортів на кождім кроці. Сказали мені, що ця обережність дієтьбся в наслідок великої скількости большевицьких агентів, які тут вештаються.

(Докінчення буде)

дек. за 73 діт., 28) Заліcє 40 дек. за 54 діт., 29) Мельниця 56 дек. за 64 діт., 30) Капустинці 48 дек. за 57 діт., 31) Шерщенівці 60 дек. за 80 діт., 32) Олексинці 45 дек. за 36 діт., 33) Іване пусте 114 дек. за 144 діт., 34) Звенячи 54 дек. за 75 діт., 35) Михайлівка 42 дек. за 54 діт., 36) Худиївці 48 дек. за 69 діт., 37) Шишківці 43 дек. за 29 діт., 38) Будринці 73 дек. за 96 діт., 39) Сапогів 53 дек. за 41 діт., 40) Глубічок 62 дек. 75 діт., 41) Вовківці 32 дек. за 43 діт., 42) Худиківці 54 дек. за 65 діт., 43) Кудринці 60 дек. за 98 діт., 44) Балинці ад Кривче 41 дек. за 48 діт., 45) Скоротин 45 дек. за 56 діт., 45) Слобідка Мушкатовецька 76 дек. за 44 діт.

Разом внесено **2528** декларацій **за 3292** дітей. Крім того внесли декларації без подання числа громади: Германівка, Нівра, Турильче, Пановці, Цигани, Окопи, Білівці, Звинигород, Борищківці і Констанція.

З байдужности не внесла декларацій громада Лосяч.

Голод.

Пригадка.

Місцевий Комітет Допомоги „Голодному Селу" пригадує львівському громадянству, що в перших днях червня ц. р. належить доповнити зложену на протиголодову акцію жертву до висоти одноденного заробітку або пятиденного доходу. Жертви і їх доповнення складати до рук б. збірщиків, голов українських установ або в б. Краєвім Союзі кредитовім Ринок ч. 10 І.

З театральних справ.

Від Виділу кооперативу „Український Театр" одержуємо такий комунікат:

Започаткована Загальними Зборами кооперативи „Український Театр" у Львові акція збирання грошей на фонд урухомлення і ведення від осени ц. р. мистецького театру у Львові і на провінції поступає дуже пиняво. Багато осіб, які у відповідях на анкетний листок кооперативи заявлялися саме за тим, щоби кооператива подбала про створення по можности мистецького театру для Львова і провінції та пропонували навіть постійні місячні оплати на фонд ведення того театру, незалежно від жертв на фонд будови театру, в місяці травні, не вважаючи на спеціяльно висланий до членів кооперативи зазив, не відгукнулися, бо на 2000 (дві тисячі) членів ледви 160 вложило свої датки. Причиною цього мабуть факт, що в травні увага цілого громадянства була звернена на акцію допомоги голодному селу, як на найважніший свій хвилевий обовязок.

Одначе українське громадянство мусить усвідомити собі, що наскільки воно дійсно бажає мати мистецький театр — мусить понести на річ створення цього театру — матеріяльні жертви, і ці жертви, і то в найблизшім часі мусить скласти передовсім інтелігенція. Для урухомлення такого театру треба придбати основний фонд, з якого можна би покрити кошта технічно-артистичного вивінування того театру, а дальше, яким можна би забезпечити бодай на протязі кільканайцяти місяців удержання хочби в малій скількости артистичних сил того театру.

Не маючи такого фонду Управа кооперативи не може навіть зачинати творення такого театру, бо свідома, що не може вложити в нього придбаних дотепер фондів на будову театрального будинку.

Тому створення від осени мистецького театру для Львова і провінції може наступити тільки тоді, коли українське громадянство докаже наглядно, що такий театр бажає мати і коли кожний інтелігент на протязі місяця червня вгл. липня вложить на цей фонд бодай один амер. долар 5·20 (зол.).

Церковні справи.

Віэд католицького епископату Польщі.

Деякі польські бульварові газети подали вістку про виїзд до Варшави митрополита А. Шептицького, а пишучи наголовок під знаком запиту й відповідно стилізуючи текст — надали цій вістці характер якоїсь сенвації. Тимчасом немає тут нічого сенваційного.

У Варшаві відбувається віэд католицького епископату в усіх земель нинішньої Польщі в справі введення в життя конкордату та ріжних звязаних з цією справою моментів. Очевидно, що на таких нарадах присутність греко-кат. епископів так само необхідна і тому туди викликали не тільки митрополит, але й станиславівський та перемиський епископи. Митрополит Шептицький виїхав зі Львова в понеділок 25 цм. о 9 год. зранку вероплином і того дня в 11·30 в полудне прибув до Варшави.

Як довідуємось, митрополит поверне до Ль[illegible] імовірно в суботу 30 цм.

Останні вісти.

Бенеш не поїде до Відня.

Дня 30. ц. м. мав приїхати до Відня чеський міністер загряничних справ Бенеш. Та його поїздку остаточно відкликано а то в приводу погроз німецьких націоналістів, які на випадок приїзду Бенеша приготовляли цілий ряд демонстрацій.

Жидівська обструкція.

На засіданню польського сойму дня 26 ц. м. мала бути порішена справа ревізії шинкарських концесій. Маршалок доніс, що уряд просить відсунути цю справу. Пос. Полякевич („Визволєнє") спротивився цему, а внесок посла Морачевского (ППС.) про відіслання справи ще раз до скарбової комісії, упав. Супроти цего Жиди розпочали обструкцію. При слідуючій точці денного порядку виголошували дуже довгі промови.

Митр. Шептицький у Варшаві.

Дня 26. ц. м. розпочалися у Варшаві наради польського епископату в справах звязаних з конкордатом. На віэд прибули також гр.-кат. епископи.

Небезпека нового землетрусу в Японії.

„Абендблят" повідомляє, що в Токіо велике схвилювання, бо відчули слабий землетрус. Бояться, щоби не повторилася така катастрофа, як тому два роки. Вулиці Токіо повні людей, які бояться оставати доме.

Доля Амундсена непевною.

Досі нема вістки про Амундсена. Коли не вернув до 26. V. 10. год. веч., то слід сподіватися, що літаком не верне вже. Зєд. Держави вишлють негайно корабель „Петока" до Гренляндії, що відбув би подорож що до 15 днів, коли Норвегія звернеться за цим до уряду Зєд. Держав.

З судової салі.

Д-р Яр. Селезінка вдруге перед судом.

(Другий день розправи.)

В год. 12. голова трибуналу відчитав питання, виготовлені для лави суддів присяжних. Питань є тільки два. Головне питання формуловане в напрямі поповнення обвинуваченим злочину з § 87 к. з. а питання евентуальне на випадок заперечення головного в напрямі поповнення злочину з § 2. к. з. буква „ф".

Прокуратор д-р Гіртлер ставить внесок, щоби в питанню головному счеркнути слова „свідомо", що означує свідоме поповнення обвинуваченим злочину.

Обор. д-р Гарасимів погоджується у тій справі з прокуратором, але крім цього ставить внесок на поставлення нового евентуального питання про злочин з § 431 к. з., чому противиться прокуратор.

Трибунал оба внески по нараді відкинув.

Відгуки дня.

Одинока рада.

Польські газети бувають нераз дискретні і зверхні. Не хочуть, здається, гудити своїх читачів нездоровими сенсаціями, які в наслідках виробляють фільстерство і несеріозність.

А вже такі нераз бувають вісі, яких не повинні збувати чим будь, але дійти до кореня і висадити справу всесторонно.

Недавно трапилась досить оригінальна подія. В гімназії в Вольні кілька учнів, що не вдоволилися жеською готою за кеською відповідь, постановили звільнити в дечім вислід іспиту. Не маючи під рукою инших, більш переконуючих аргументів, вибрали револьвер і ручні гранати. З тими приладами всунули в мури своєї матірної гімназії і розпочали заходи по ліквідації матуральної комісії та своїх педагогів.

Маючи, як члени патріотичної більшости, відповідні густий і чепурний погорд до своїх вихователів. А для більшого ефекту вояківули по кімнаті кілька ручних гранат, які в приписаній часі правильно розірвались і потурбували присутніх: декого на смерть, а декого тільки поранили.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ.

— **Конфіскати.** Вчорашнє (115) число „Діла" сконфісковано за три невеличкі уступи з передової статті п. н. „Предмет торгу і дарунку" і за висновок нашого варшавського кореспондента в його „Листі з Варшави" про польську культуртреґерську місію.

— **Злоба чи неграмотність поліцийників.** Загально відомо, що українська преса є в спеціяльній опіці польської влади. Особливо дбайливо піклується нею поліція.

Ми вже згадували, що від довшого часу біля будинку „Просвіти", де міститься друкарня „Діла" і де друкується більшість українських газет, „урядують"

Вони

приступають до кожного стрічного громадянина та вимагають показання, а часто й віддані газет. Їх урядова ревність доходить до того, що часто нападають навіть на інтелігентних людей. В понеділок (дня 25. ц. м.) такий поліцейський тип в 2-гій год. по пол. причіпився до двох членів редакції „Діла", вимагаючи від одного з них, щоби конечно показав, які газети має він в своїй торбі. Очевидно, це ніщо инше, тільки особиста ревізія, на яку дозволяє собі в почутті безкарности супроти громадянина поліцейський аналфабет. Ще більші герці виробляють такі типи зі селянами. Вони поступаються так далеко в своїй безпереможній злобі, що витягають селянам газети з кишень. Може би дирекція львівської поліції потрудилася відчитати своїм агентам відповідні постанови конституції та „ретроградного" австрійського пресового закону, який заборонює тільки кольпортажу (поширювання) сконфіскованих газет. Добре було би, щоби дирекція поліції увільнила спокійних громадян

— **З сьогоднішним числом „Діла"** розсилаємо коротенький огляд діяльности УПТ-ва. З нього бачать читачі, що зазиви Управи УПТ. до нашого громадянства в справі жертвенности на цілі Рідної Школи вповні оправдані. Долучуємо заразом чеки УПТ, якими просимо з наближаючим червнем покористуватися як найбільш інтензивно.

— **Дешевизна в Польщі: залізниці знову дорожіють.** З днем 1. червня ц. р. входить в життя нова залізнича тарифа, яка є около 25 проц. дорожчою від теперішньої. Ціни переїзду особовим потягом на віддаль 200 км. дорожчі на 25 проц.; повище 200 км. підвишка маліє до 20 проц.; при віддаленні 500 км. білети дорожчі на 10 проц., при 700 км. на 5 проц., а при 800 км. (Львів-Бидгощ (Бромберг) ціни такі, що й нині. При швидких потягах ціни дорожчають: до 100 км. (Львів-Перемишль) на 47 проц., від 101—200 км. на 30 проц., повище 200 км. на 20 проц. Ціни перевозу вантажу залишаються ті самі. — З цією підвишкою польські залізниці стають найдорожшими в цілому світі. Нема то, як гарно переведена „санація"!

— **Невже Львів матиме воду?** Львівський магістрат комунікує, що за яких два тижні скінчиться мартирольогія мешканців „столиці" Львова, які примушені „ловити" воду з водопроводів у тих нечисленних годинах, коли вода ласкава пустити, а в усій решті дня і ночі вдоволятися ремінісценціями кращих часів і поріжнанням цивілізацій. Магістрат твердить, що добростанські джерела вже не вистачають Львовові і тому будується новий водопровід зі Шкла. Машини, мовляв, вже спроваджені й робота на укінченні, так що до 2-ох тижнів ми повинні мати подостатком води. Цікаво, навіщо в такому разі одночасно рішили відкрити старі, давно кечнані керниці та вертіти нові?!

— **Торговельно-промислова палата** у Львові перевела вибори презид. Президентом став д-р Генрик Колішер. [illegible] його заступником дир. [illegible], другим д-р Ян Руварт, а скарбником дир. Шумах.

— **Зізнання про доходовий податок.** Краєвий Союз Ревізійний подає до відома: „Всі кооперативи обовязані найпізніше до дня 31. травня (цвітня) 1925 внести зізнання про доходовий податок до Скарбового уряду (Інспекторат податковий) в Повіті, по взорі порученім кооперативам Кр. Союзом Ревізійним, залучуючи: 1) рахункове замкнення і біланс з днем 31. XII. 1924 згл. 30. VI. 1924 (яких обрахунковий рік кінчиться з тим днем), 2) відпис протоколу (потверджений Управою кооперативи) Загальних Зборів, які той біланс затвердили, 3) Відпис протоколу Контрольної Комісії Надзірної Ради, яка той біланс провірила".

— **Шовіністична дурійка польських почтовців у Львові.** У львівській головній почт. контор[illegible] ерує якась шовіністична пічна, яка у своїх вибриках доходить до щораз більшого абсурду. До нашої редакції відусіль приходять скарги, що листи, не тільки адресовані в одній українській мові, але навіть із паралельною польською назвою місця побуту адресата,—безпардонно завертають зі Львова назад до висилаючого на провінцію. Є це яскраве надужиття, яке нарушує навіть обявлене почтове розпорядження про адреси „w języku państwowym". У нашім посіданні є чимало таких листів, де урядник чи урядничка зовсім не звернули уваги, що на коверті величезними літерами написано „Lwów", тільки перечеркнули це усе й написавши „miejscowość w języku państwowym" — завертали назад листа! Може би найшлось авторитетне начальство, що поклало би край цій почтовій вакханалії?!

— **Оригінальна гідність.** В англійськім містечку Бекопсфілд є численні броварі. Віками істнував там звичай, що власник містечка льорд призначував двох громадян, які мали честь обїзати всі броварні, стрібувати пиво і вирішити, яке найкраще. Теперішній власник маєтку льорд Верігем відновив традицію з перед 206 років і вибрав на цю почесну гідність двох великих англійських письменників Арнольда Беннета і Д. К. Честертона. Честертон — відомий як смакун та аматор напитків.

— **Смерть англійського генерала.** Помершай англ. маршал Френч був головнокомандуючим англ. армії підчас останньої світової війни. По війні був постійним членом Найвищої Ради в Парижі і брав участь у ріжних конференціях. Підчас бурської війни він визначився як командант кавалерії.

Бібліографія.

Книжки.

1. *Д. Антонович*: ТРИСТА РОКІВ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ 1619—1919. — Прага 1925. Український громадський видавничий фонд. Стор. 276 вел. 8°.

2. *М. Грушевський*: З ІСТОРІЇ РЕЛІГІЙНОЇ ДУМКИ НА УКРАЇНІ. Львів 1925. (Український соціольоґічний інститут). Ст. 160 вел. 8°.

3. *Є. Іваненко*, проф. українського педагог. інституту в Празі: КУРС АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ (основи аналітичної геометрії на площі з термінольоґічним словником). Український громадський видавничий фонд. Прага 1925. Стор. 474 вел. 8°.

4. *Проф. Т. Гарріґ-Масарик*: ДОВІРНІ ДУМКИ. — З нагоди 75-ліття през. Масарика 1850—1925 під редакцією М. Галаганa, Н. Григоріїва й проф. Я. Ярема. — Український Громадський Комітет у Ч. С. Р. — Прага 1925. Стор. 470 великої 8°.

5. *Д-р Василь Щурат*: ШЕВЧЕНКОВА ПОЕМА НАДІЇ. (У бога за дверми лежала сокира). Львів 1925. Накладом автора. Стор. 22, 16°.

6. *А. Л. Суходольський*: ХМАРА, драма в 3 діях [illegible]

Видання Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка ч. 16/17, Львів 1925.

7. *Тарас Шевченко*: ПОЛІТИЧНІ ПОЕМИ. („Три літа") пояснив Омелян Цісик. Коломия 1925. Накладом „Загальної книгозбірні". Стор. (I—X) + 240, 16°.

8. *Леся Українка*: ЛІСОВА ПІСНЯ (драма феєрія в трьох діях). Накладом В. Щурата. Львів 1925.

9. ЗАХОДИ КОЛО ВВЕДЕННЯ ЦЕЛІБАТУ В НАШІМ ДУХОВЕНСТВІ. Львів 1925. Накладом Івана Кудлика. Стор. 46 мал. 8°. Брошура появилася тими днями по конфіскаті другий раз, як інтерпеляція послів Українського Клюбу до міністра справедливости.

10. *В. Січинський*: ДЕРЕВЯНІ ДЗВІНИЦІ І ЦЕРКВИ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ XVI—XIX. ст. Львів 1925. (Збірки Національного Музея у Львові). Книга, видана in quarto, містить 65 рисунків, до яких додано пояснюючі тексти на 52 сторінках. (Видання прегарне).

11. *В. Січинський*: АРХИТЕКТУРА В СТАРОДРУКАХ. Львів 1925. (Збірки Національного Музея у Львові). Книга, як і попередня видана на прекрасному папері in quarto, містить 25 рисунків, пояснюючі тексти, які містяться на 20 сторінках друку.

12. *Інж.-архитект В. Пещанський*: ДАВНІ КИЛИМИ УКРАЇНИ — з 20 рисунками і 9 знимками — Львів 1925 (Збірки Національного Музею у Львові). Книга видана на гарному папері in quarto. Три останні книги можна набувати в Національному Музею при вул. Мохнацького 42. Всі инші згорі подані книжки можна набувати в Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка Львів Ринок. 10.

СС. Василіянки, українська ґімназія і польські архітекти.

Порушена нами в новинці під повищим наголовком (гл. „Діло" ч. 109 з 20. ц. м.) справа будови української дівочої ґімназії при вул. Длуґоша у Львові викликала відусіль живий відгомін. В доповнення до спростування Ігуменату СС. Василянок (нов. п. н. „В імя правди" ч. 112 з 23 п. м.), поміщуємо оце дальші голоси інтересованих сторін. Упов. будівничий п. Ст. Маринець писемно й устно у нашій редакції заявив, що він не є Поляком, та що з організацією „Obrońców Lwowa" ніколи не мав і не має нічого спільного, при чому покликався на своє членство у клепарівській „Просвіті" та у „Міщанському Бращтві". П. Леонард Лисдзінський, майстер мулярський, передав нам листа, в якому твердить, що дотична будова віддана лише йому безпосередньо. Старшина Кружка У. П. Т. ім. Т. Шевченка у своїому листі за підписами д-ра І. Володимира та г. М. Мельника пише буквально таке: „В „Ділі" з 20. травня ц. р. в „новинках" невідомий дописувач закинув о. д-рові Иосифові Застирцеві, що він буцім то поробив дивоглядні зміни в плянах будови школи У. П. Т. при вулиці Супінського ч. 21. Підписана Старшина Кружка У. П. Т. ім. Тараса Шевченка, яка повищу будову веде, вважає за свій обовязок спростувати повищий закид на адресу о. д-ра Иосифа Застирця остільки, що будову веде не о. д-р И. Застирець сам, але веде її ціла старшина Кружка, яка справді поробила незначні лише на користь самої будови й її українського стилю виходячі конечні відхилення від пляну, що свого часу вияснила Головній Управі У. П. Т., яка це виявлення прийняла до відома" і відай подала до відома Технічного Товариства, через що справа-була полагоджена" (дальшого тексту листу не подаємо, бо не торкається суті справи). — До повищої справи забирає голос інж. Евген Нагірний: „Як автор проекту реконструкції школи У. П. Т. при вул. Супінського у Львові заявляю, що цілковито погоджуюсь з думкою автора допису з дня 20. п. м. „Діла", що о. д-р И. Застирець поробив дивоглядні зміни в цьому проекті. О. д-р Застирець на сходинах в Українськім Техн. Товаристві дня 20. ц. м. заявив, що зміни проекту є його ділом. Хоча Комітет будови школи погодивсь на ті зміни, однак я тепер як і раніш рішуче противний тим змінам, які вийшли на некористь естетичного вигляду будови, а поруч з тим протестую принціпіяльно проти змінювання авторського пляну без запиту і згоди автора, а тим більше дилєтантами". — Навпослідок лист від Українського Техн. Товариства: „В огляду на те, що в замітках про будову ґімназії СС. Василянок та в тенденційно поширюваних устних сплетнях про цю справу згадується раз-по-раз Технічне Товариство, як ґремім українських інженерів, просимо помістити слідуючі наші виснення й інформації як що до даної справи, так і загального відношення громадянства до нашого Т-ва, яке то відношення прийшлось на жаль вже нераз зазнати зі шкодою для загально-національної справи. 1) Про те, що Ігуменат СС. Васілянок є в посіданні 3-ох проектів українських архітектів — Українське Техн. Т-во не має відомостей. Можна лише догадуватися, що один із тих проектів є ще ділом пок. проф. І. Левинського з перед кільканадцяти літ. Останній проект виготовив інж. арх. Лев Левинський, який за свою працю жадав 50%, законом установленої такси. Відкинувши той проект, як дорогий коштовисом, зладжений звешто згідно з вимогами Ігуменату, Ігуменат не звертався ані до Техн. Т-ва, ані до жадного иншого українського архітекта, ані теж не зажадав від самого інж. Л. Левинського змодифікування його проекту, лише на власну руку звернувся до Поляка Кубіша. Вітаємо, що п. Кубіш зажадав менший гонорар, бо він не живе з проектів, лише зі своєї маґістратської платні урядовця, а дальше — п. Кубіш виготовлює пляни безправно. 2) Коли правдою є, що будову ґімназії віддано п. Л. Лисдзінському (а не інж. В. Дилинському, який перебуває у Дрогобичі і з будовою „не має нічого спільного, — така „помилка" в назвисках може лише збаламутити громадянство!), то правдою є теж, що будову зголосив і записав п. Маринець. П. Лисдзінський, свідомий український громадянин і відомий зі солідности й знання у своєму фаху — як мулярський майстер не має ані правних, ані фактичних даних для ведення монументальної будівлі. Видно, що й тут Ігуменат полетів на „дешевизну", але питання, чи ця дешевизна вийде на добро будинкові. 3) Щодо п. Маринця, то і в Т-ві говорилося про те, що він повернув до Галичини в рядах Галерчиків і потім бачили його з відзнакою „Obrońcy Lwowa", але доказів на це нема.

4) Коли нема взагалі жадного Комітету будови ґімназії, а інтересується будовою лише о. д-р Застирець — то тим гірше для будови. Фактом є, що поміж архитектами і о. д-ром Застирцем приходить при кожній зустрічі до конфліктів на тлі претенсій о д-ра Застирця мішатися до технічно-будівничих справ. Нам відомо цілком певно, що й тепер о. д-р И. Застирець „кермує" підготовчими роботами ґімназії СС. Василянок при вул. Длуґоша і що вже і там на цім тлі були гострі суперечки, хоча нема там жадного архітекта. 5) Українське Техн. Т-во завжди готове до безплатних порад, а його члени — до безкористної участи в комітетах будови. На жаль, якраз до такої громадянської співпраці українських архітектів не притягається, з одного боку трактуючи їх як наємців, з другого боку вважаючи, що вони, як Українці, мусять з патріотизму бути багато дешевшими від Поляків. В останніх часах слід похвально відмітити справжнє коректне громадянське становище лише Гол. Виділу „Просвіти" у Львові в справі відnови будівлі „Просвіти" Ринок 10".

Передаючи льояльно всі вичерпуючі голоси безпосередньо інтересованих сторін, стверджуємо: 1) що справою будівель українських установ, будованих за народні гроші, займаються некомпетентні особи; 2) що виготовлення останнього пляну будови української дівочої ґімназії СС. Василянок віддано дійсно Полякові і 3) що на адресу українських пп. інженерів-архітектів слід звернутися з побажанням, щоби їх слушний жаль і апель до українського громадянства оперував не тільки арґументом патріотичного гасла „свій до свого", але й арґументом конкуренційних цін та солідности роботи. — Вважаємо, що на цім справа на газетних сторінках закінчена.

На допомогу „Голодному Селу".

ВИКАЗ 18-ий

Вп. Жертводавців, які зложили на допомогу „Голодному селу" в місяці травні 1925 в золотих:

Акад. Т-во „Січ" Відень 50, Міщанський Союз Кредитовий, Львів 20, Павлюк Антін, Завелє 10, Марія Ольга Косович, Підгайці 27, Рожа Будзінська, Воля коло Славіни 25, Анна з Будзінських Домбіцка 10, Н. Фірманськова, Валіщики 2, Комітет Допомоги Голодному Селу в Раві руській, а то: д-р І. Куцців 5, о. Твердохліб Ант. 5, о. Лещук О. 6, інж. Білінський Ал. 2, д-р Лещій П. 2, Прийма Теодор суддя 1, д-р Коломиєць Яр. 3, Білозор Василь 1, Чубей Іван 1, Процик Ксавер 1, Трусевич Т. 1, Фідик 1, Малиновський 1, Зазуляк Михайло 2, Друшляківська М. 50 гр., Воняк І. Бандоль 1, Басай 1, Пеліканова 1, Мосора М. 1, Волосянська 1, Котович 1, Климкевич М. 1, Котовський Володимир 2, Косоноцький 1. Дучий 1, Бутрин 1, Вергун 1, Фліс 2, Кушта 2, Каратніцька 2, Чорний Еф. 2, М. Хмельовська 1, Панкевичева 1, Чіх Мих. 44 гр., Мат. Шостак 50 гр., Климко 2, Садовський, Монастирок 7, Комітет Голодному Селу в Берні через „Діло" в кор. чеськ. а то: радн. М. Лісикевич 100, Мих. Павлик 25, О. Гулеюк 5, Гр. Чумак 2·50, Ю. Бзюк 2, М. Янів 5, Воробець 2, Котилюк 5, Шебуньчак Ів. 5, Мачай Дмитро 5, Ів. Левицький 5, Хмиішин, Гащукова 2·50, за К. 15, за Н. 10, Темник Василь 5, Марців Дмитро 5, Кубів Осип 5, Клечек 10, Зелінський 2, Чолій 2·50, Козак 2, Піонтківський 10, Шкварок 2, Федорович 10, Кранц 5, Стецько 3, Василь Миюк 5, Н. 5, Іван Решетило 6, Мосвалюк Ан. 5, Н. Н. 10, Крутій 10, Прокопів 5, Головінський 5, Кушей 5, Міцкевич 17, Ватран Іван 20, Котик Василь 10, п. Поспішільова 250, Українська Акад. Громада в Берні 100, разом 692·50 КЧ, це є 103·80 зол. На лісту ч. 9. зложили і д-р К. Студинський 22·50, Панас Олександер 10, Вол. Параґонський 10, Бенрад Адам 10, Мусій Володимир 10, Криловський Володимир 10, Тратнер 3·30, Ст. Гевак 6, Кулик Анастазія 1, О. Криговський 12, через Тов. Пов. Кредит. у Львові зложили: Шиманський Ів. 5, збірка в Чит. в середмістю 4·76, о. Василів 5, Букало Семен 1, Чит. „Просвіти" середмістя 5, Давидовська П. 6, д-р Іван Гецнай 7, церква в Струсові 12, д-р Пантицький, Станиславів 25, д-р Гарматій, Теребовля 50, Адам Лотоцький 5, Ющак Юрій 5, Учителі української ґімназії, Золочів 37, Славка Яремова 5, Северина Потелицька 10, службовики Народної Торговлі Філія, а то: Макарук Олена, Коломия 2, Высоцький Дмитро, Сянік 5, Машик Іван, Сянік 3, Шуста Стефанія 2, Кульчицький Михайло Сянік 2, Воробець Михайло, Мостиська 5, Голда Емілія, Мостиська 3, д-р Кміцикевич Іван, Львів 20. — До дня 25. мая включно 1925 р. зложено: **8.158·31 золотих і 48 долярів.**

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський театр О. Міткевич.

Городенка. — Саля Нар. Дому.
Середа 27.V. „Маруся Богуславка".
Четвер 28.V. „Казка старого млина".
Субота 30.V. „Вихрест".
Неділя 31.V. „Пан Твардовський".
Понеділок 1.VI. „Майська ніч".
Вівторок 2.VI. „Вій".
Середа 3.VI. Послідня вистава: „Дні нашого життя" (премера). 1874 19—?

В приватній ґімназії УПТ. з повном правом прилюдности в Яворові відбудуться вступні іспити до першої кляси дня 27. червня о 9. год. рано. Вписуватися треба до 26. включно. Іспитова такса 10 зол. В 1925/25 шк. р. перша кляса буде гуманітарного типу. Вступні іспити до кляс 2—8 між 22. та 26. червня. Зголошення приймає Управа від 15. до 25. включно. Вписи до вищих кляс відбудуться 27. червня, починаючи з 9. год. рано, вимково можна буде ще вписатися 29. і 30. червня. — Управитель: **Д-р М. Чайковський.**
2009 2—3

ОО. Редемптористи в Збоїськах, п. Звенигора, подають отсим до загального відома, що приймають учеників до свого ґімназійного Інституту. Точніші інформації в Дирекції Інституту. 1989 3—3

Товариський Зїзд. Просимо Товаришів, які покінчили в 1905 р. українську ґімназію у Львові, негайно подати свої адреси тов. Петрові Мечникові, професорові української ґімназії у Львові, вул. Рутовського 22 (Нар. Дім) в справі товариського зїзду, який мав би відбутися з кінцем червня н. р. За Комітет: **Д-р Ілля Салагуб, Олександер Коссин, Петро Мечник.** 2021 1—1

Дрібні оголошення.

ДОБРИЙ інструктор пошукує лекції зі середних шкіл на селі. Зголошення до Адміністрації „Діла" для інструктора.
2011 2—2

ЛІТНИСЬКО к. СКОЛЬОГО з повним удержанням від 4—6 зол. денно. Зголошення до 27. травня Ропіцька Львів, Зелена 17. II пов., пізнійше Коростів почта Сколє. 2014 2—5

ПРИДНІПРЯНЕЦЬ, бувший урядник, шукає посади, зорганізовати хор, аматорський гурток, канцелярію і лісну манипуляцію. Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Еміґрант". 2007 2—2

„FORD" ориґ. складові части, взірцеві спец. варстати до направ, поручає Витольд Транда, Львів, Подлевского 2. 1935 5-5

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ військова книжка, виставлена через ПКУ. в Самборі на назвисько Михайло Дністрянський, син Семена, ур. 21.II. 1902 р. з громади Дністрик судовий пов. Турка н. Стр. 2020 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Літературно-публіцистичний та інформаційний журнал Центрального Союза Українського Студентства („ЦЕСУС")

„Студентський Вістник"

виходить в 1925 р. (III. рік видання) у перших днях кожного місяця в Празі. Поштова адреса: Praha, hlavní pošta, přihrádka č. 411. „Studentský Vistnyk". Гроші посилати на адресу: Praha, Živnostenská banka „Cesus", („Stud. Vistnyk").

Ціна (з пересилкою): в краю: 1 число — 80 сот. пол., 3 числа — 2 зол. пол., на ин. теренах 1 число коштує 15 ам. цнтів (в Чехословаччині 1 число — 4 кор. ч. — 3 числа — 11 кор. ч.)

В краю замовляти через книгарню Наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові або безпосередно від Адміністрації „Студ. Вістника". 3—4

Подяка.

Всім, що взяли участь в то 25.IV. 1925 в похоронах моєї жени, бл. п. Ярослави з Ловицьких Кондратової, в Коломиї, а то 9.V. 1925 в поминальнім богослуженню в Турці, що відвідували Покійну в часі її недуги — особливо пп. С. і П. Шепетам в Турці і п. М. Олексишиній в Коломиї, що будь устно будь писемно висказали мені з приводу тяжкої втрати слова співчуття, спеціяльно Головному Виділові „Союза Українок" у Львові складаю нешаблоньову, щиру подяку. — **Д-р М. Кондрат,** адвокат в Турці. 2019

Надзвичайні Загальні Збори

кооперативи „НАРОДНИЙ ДІМ" кооперативи з обмеженою порукою в Перемишлянах відбудуться дня 14. червня ц. р. (неділя) в годині 4. попол. На випадок браку комплєту в год. 5. попол. в салі „Народнього Дому" в Перемишлянах зі слідуючим порядком денним:

1) Відкриття зборів.
2) Доповняючий вибір Надзірної Ради й Управи.
3) Внесення і запити.

Перемишляни, дня 24.V. 1925.

Надзірна Рада.
2018 1—1

За редакцію відповідає О. Костин. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.